एकदा सा मधौ प्राप्ते क्षामापाण्डुमनोरमा
प्रतिपच्चन्द्रलेखा इव जनलोचनहारिणी, । 29
स्नातुं त्रिपथगां यान्ती दृष्टा राजपुरोधसा,
दण्डाधिपतिना च एव, कुमारसचिवेन च । 30
तत्क्षणात् ते गताः सर्वे स्मरसायकलक्ष्यतां;
सा अपि तस्मिन् दिने स्नान्ती कथमप्य् अकरोच् चिरं । 31
आगच्छन्तीं च सायं तां कुमारसचिवो हठात्
अग्रहीद्, अथ सा अप्य् एनम् अवोचत् प्रतिभावती । 32
अभिप्रेतम् इदं भद्र यथा तव तथा मम,
किंत्व् अहं सत्कुलोत्पन्ना प्रवासस्थितभर्तृका । 33
कथम् एवं प्रवर्तेय? पश्येत् कोऽपि कदाचन,
ततश् च ध्रुवम् अश्रेयस् त्वया सह भवेन् मम; । 34
तस्मान् मधूत्सवाक्षिप्तपौरलोकं गृहं मम
आगन्तव्यं ध्रुवं रात्रेः प्रथमे प्रहरे त्वया । 35
इत्य् उक्त्वा कृतसंन्यासा तेन क्षिप्ता विधेर् वशात्,
यावत् किंचिद् गता, तावन् निरुद्धा सा पुरोधसा । 36
तस्य अपि तत्र एव दिने तद्वद् एव तया निशि
संकेतकं द्वितीयस्मिन् प्रहरे पर्यकल्प्यत । 37
मुक्तां कथंचित् तेन अपि, प्रयातां किंचिद् अन्तरं
दण्डाधिपो रुणद्धि स्म तृतीयस् तां सुविह्वलां । 38

Digitized by Google